

III.

Дърводѣлче.

Рендето блѣскай, дърводѣлче,
Рендосвай бѣлата дѣска;
Грамадни дигай ти палати
Съсъ тая жилава рѣка.

Зора се сипне, слънце пекне,
Ти надъ рендето цѣлъ си день;
Години млади си отивать,
Пристигне, мине Май засмѣнъ. . .

Зелено, младо надъ рендето,
Развѣвай кждрава коса;
Очитѣ чудни си изглеждай,
Очи катъ синчецъ въвъ лѣсѣ.

Съхни, вѣхни, но вѣчно блѣскай:
Разкошна мебелъ трѣбва намъ;
Та кой ли, мило, ще помисли,
Че твойта младость гине тамъ?

А какъ сж цѣфнали полята!
Момчета плувать по рѣка. . .
Ти вѣчно ли въвъ тая клетка
С'рендето гладко въвъ рѣка?!
